

1 no. 7

'baerne'

MAANDELIJKSE UITGAVE

VAN DE

HISTORISCHE KRING "BAERNE"

(waarin opgenomen:

"de Vuursteenkoerier")

Nummer 7

november/december 1976.

Redactie :

mevr. L.M.Bijvanck-Dingemans

J. Kruidenier

G.Brouwer

(correspondentieadres : mevr. Bijvanck, van Reenenlaan 10, Baarn,
tel. 12817)

VAN DE REDACTIE

De slechts enkele "historische" gebeurtenissen, die in de vorige en in deze maand plaatsvonden, heeft de driehoofdige redactie doen besluiten maar één nummer (dus november/december) te verzorgen. Wat gebeurde er eigenlijk?

Ten eerste: de lezing (met dia's) over molens. De "gekontrakteerde" heer Prins, uit Rijsenhout, liet zich 's middags voor de lezing ziek melden. Goede raad was duur en tijdrovend. Gelukkig echter bleek de heer van Schelven uit Gouda bereid naar Baarn te komen om de lezing te houden. Het werd een boeiende avond! Een interessante lezing, door de zeer deskundige heer van Schelven vlot en erg plezierig gedaan, gebruik makend van een klein deel van zijn grote verzameling dia's. Aantal belangstellenden : 35 mensen. Veel te weinig naar mijn smaak. Waar waren de andere (65) leden van de kring?

In de tweede plaats de kleine expositie (doch waar veel werk voor verzet is!) over het postkantoor. Plaats : de openbare leeszaal en bibliotheek. Geopend : jl. vrijdag 17 december, o.a. in aanwezigheid van de burgemeester.

Vooraf de schilderijen van de uitspanning Groeneveld in de vorige eeuw en van de eerste Baarnse postbesteller (de heer Burmanjer - met lange haren!) troffen mij. Goed, dat deze bewaard zijn gebleven, zodat wij er nu van kunnen genieten.

Bijzonder in deze maand, tenslotte, was de lezing van de heer Bakker, archeoloog, voor een aantal leden van de archeologische werkgroep. Een verslag hiervan vindt U onder "de Vuursteenkoerier".

Voor 1977 zijn nogal wat plannen in voorbereiding. Een zo gevarieerd mogelijk programma voor alle leden; daarnaast zijn de werkgroepen oudheidkamer en archeologie actief op hun eigen specifieke terrein. In januari zal één van onze leden, de heer F.Niermans, een lezing houden (met dia's) over zijn overgrootvader (zie ook de agenda achterin dit blad). Ik hoop, dat er veel belangstelling zal zijn.

Tot slot nog de redactie aan U allen :

ONZE ALLERBESTE WENSEN VOOR EEN VOORSPOEDIG 1977

LEDENLIJST

Nieuwe leden :

Mej. M. Reitsma, Zandvoortweg 150, Baarn.
Dr. G.S.de Hoog, van Speyklaan 31, Baarn.
Mevr. C. Emmelkamp-Brekelmans, G.Doulaan 31, Baarn.

Bedankt als lid :

B.D.Elzinga, Cort v.d.Lindenlaan 9, Baarn.
Mej.M.J.U.Klaarwater, Torenlaan 59, Baarn.
Mevr. M. Everard, Nolenslaan, Baarn.

XX

GEVRAAGD

Typiste (of typist)
voor één dag in de maand
De werkzaamheden bestaan
uit het typen van dit blad
Reacties s.v.p. aan de redactie

KURSUS OUD SCHRIFT

De literatuur over paleografie behandelt vrijwel uitsluitend de periode tot en met de middeleeuwen. Voor de schriftgeschiedenis lijkt wat daarna komt nauwelijks nog interessant. Toch zal de amateur op het gebied van oud schrift juist meer moeite hebben met 16e- en 17e-eeuwse handen dan met het schrift uit de middeleeuwen.

In tien lessen zullen we proberen de meest voorkomende moeilijkheden uit het Nederlandse renaissance-schrift onder de knie te krijgen (dus geen middeleeuws schrift!). Theoretische ballast zal niet of nauwelijks aangebracht worden; de praktijk zal onze leermeester zijn. Handschriften in fotokopie - niet uitsluitend archivalia - van verschillende moeilijkheidsgraad en van uiteenlopende datering en divers taalgebruik zullen ter tafel komen.

Wil men tevoren toch even in een boekje kijken, dan zijn aan te bevelen

- J.L.van de Gouw, Oud Schrift, Zwolle, Tjeenk Willink, 1963.
Archivistica nr. 3
- H.Brouwer, Geschreven Verleden, Genealogie en oud schrift, 4e of latere druk, Zaltbommel, Europese bibliotheek, 1970 (of later?)
- W.Bogtman, Het Nederlandse Handschrift in 1600, Haarlem, W.Bogtman, uitgave in eigen beheer, 1973.

Het boek van van der Gouw is reeds lang uitverkocht; het boekje van Brouwer schijnt zeer recent uitverkocht te zijn; het boekje van Bogtman kostte in 1973 fl.7,25.

Mocht men voor de start van de cursus vragen hebben, dan kan men mogelijk antwoord daarop krijgen bij drs. P.J. Verkruysse, Weissenbruchlaan 6, Nieuwkoop, tel. 01725 - 2395.

Opgeven voor deze cursus bij de Volksuniversiteit (mev. G.I. Smit); in de =Speeldoos= Graag zo spoedig mogelijk.

WERKGROEP OUDHEIDKAMER

Een kort verslag van de vergadering van 4 november 1976.

Door enkele leden van de Historische Kring is er contact opgenomen met de Gemeente over het verplaatsen van de Jubileumbank op de Brink. Er is een voorstel van de oudheidkamer om deze gebeurtenis te laten samenvallen met de te houden Oranjetentoonstelling rond Koninginnedag in het gebouw van Christelijke Belangen.

Nel Kuyt-Smit overlegt op het ogenblik met het VVV over het organiseren van enkele historische wandelingen in het komende voorjaar.

De tentoonstelling over het postkantoor zal geopend worden op 17 december a.s. 's avonds om 8 uur. Op donderdag 16 december zal met de inrichting in de leeszaal worden begonnen. Door het postmuseum in Den Haag zijn ons enkele stukken toegezegd.

Sporttentoonstelling n.a.v. opening sporthal : deze zal samenvallen met genoemde opening. Een juiste datum is nog niet te geven, maar sportfoto's en dia's van de heren de Fu; en v.d. Pol zijn ruimschoots aanwezig. Jan v.d. Pol zal deze dia's in januari in eigen kring alvast gaan vertonen.

Dankzij de bijzondere inspanningen van Thijmen de Ruig is de Historische Kring in het bezit gekomen van een cassetterecorder. De heer Bouma was nl. zo welwillend deze recorder voor een symbolisch bedrag aan de Historische Kring af te staan. Hartelijk dank hiervoor. Van deze recorder kan gebruik gemaakt worden door alle leden van de Historische Kring. Gaarne hierover even contact opnemen met Thijmen de Ruig.

Jaap Kruidenier.

WAARHEID, HALVE WAARHEID, VERDICHTSEL en ONWAARHEID

Zowel de leden van de archeologische werkgroep als van de werkgroep oudheidkamer bestuderen van tijd tot tijd oude kaarten en het is werkelijk opvallend, welke verschillen daarbij in die kaarten voor de dag komen. Die kaarten zijn weliswaar van verschillende datum, maar we mogen toch aannemen, dat de situatie in vroeger tijd niet zo snel veranderde als tegenwoordig, nu we met een tienjaar oude ANWB-kaart al voor volkomen veranderde situaties komen te staan en, al fietsend, stuklopen op een snelweg, waar men niet meer oversteken kan.

Bij het bestuderen van oude kaarten moeten we echter ook met onnauwkeurigheden rekening houden: hoe ouder de kaart, hoe onnauwkeuriger meestal. Bij de Landesaufnahme-tochten van de archeologische werkgroep - vooral bij het zoeken naar mogelijke grafheuvels in de omgeving van Baarn - stuitte we op een formatie van wat eens de Gooiersschans geweest zou kunnen zijn. Met behulp van oude kaarten kwam Bart Braat tot de konklusie, dat de plek wel juist moest zijn, maar op de ene kaart leek de schans qua model niet op die op de andere kaart, terwijl de nu nog aanwezige zandruggen weer een andere vorm hebben, een soort V-vorm.

Zo weten we ook allen, dat Huis ter Eem aan de overzijde van de Eem (van Baarn uit gezien) gelegen heeft, maar op een oude kaart uit 1692 vinden we Ter Eem vrolijk aan de Baarnse kant van de Eem. Was de tekenaar zo onnauwkeurig of heeft de rivier bij die bocht een nieuwe bedding genomen; of zou de tekenaar alleen datgene vermeld hebben, dat hemzelf als belangrijk voorkwam; en viel in 1692 het kerkje van Embrugge misschien meer op als herkenningspunt dan de ruïne aan de overkant? En hoe zit dat nu met geschiedschrijving? Zou niet elke geschiedschrijver dingen weglaten, die hij onbelangrijk vindt, en feiten vermelden, die de meeste indruk op hem gemaakt hebben?

De geschiedschrijvers zullen in grote lijnen wel met elkaar moeten overeenstemmen, maar toch volkomen verschillende beelden voor ons oproepen; met andere woorden, de feiten kunnen dezelfde zijn, maar de accenten volkomen anders gelegd worden, Helemaal objectief kan niemand zijn, ook wijzelf niet.

Wanneer wij een verslagje maken, geven wij daarin onze persoonlijke visie op zaken, die een ander misschien als volkomen overbodig en onbelangrijk ervaart. Of we vergeten gewoonweg dingen, omdat we toch al zoveel aan ons hoofd hebben.

Voorbeelden?

Op bladzijde 7 van het septembernummer 5 van "Baerne" onder het hoofd "Werkgroep Oudheidkamer", dankt het bestuur van de Historische Kring de afgetreden voorzitter van de oudheidkamer, de heer Tieleman, voor zijn toewijding en waardevolle adviezen. Hiermee zullen wij het allen eens zijn. Ik neem echter zonder meer aan, dat het bestuur in zijn dankwoord ook de heer Jacobs, die als secretaris aftrad, had willen betrekken. Op de een of andere manier is dit kennelijk tussen de wal

en het schip geraakt. Bovendien neem ik aan, dat het bestuur zeer zeker de heer Verrips had willen danken voor zijn voorzitterschap van de archeologische werkgroep, voor zijn waardevolle werk en voor zijn werk met betrekking tot de "Vuursteenkoerier", die weer de stoot gaf tot de oprichting van "Baerne".

Zo zijn er andere voorbeelden, bv. verslagen van vergaderingen, die net niet helemaal kloppen, omdat de notulist net iets verkeerd opvatte of niet hoorde of gewoon vergat, maar die we ook niet zo belangrijk vinden om er achteraf veel woorden over vuil te maken. Toch, wanneer over zo'n 50 jaar iemand ons huidige "Baerne" leest, zou hij er wel eens andere konklusies uit kunnen trekken dan wij nu denken. Ik geef U een voorbeeld: in het laatste nummer, nr. 6, schrijft Martin v.d.Boogaard een verslagje over de diavertoning door Thijmen de Ruig in de bunker van de oudheidkamer op 29 oktober jl. Het betrof hier een werkelijk unieke serie dia's van heel oude prenten, tekeningen, soms ook simpele schetsjes van kastelen, versterkte huizen, dorpsgezichten (Embrugge, o.a.) in de omgeving van Amersfoort en Baarn. Ons jongste lid, Martin, merkte bijzonder pienter op, dat de onderschriften bij prenten van paleis Soestdijk niet konden kloppen qua jaartal. In zijn verslag geeft hij weer wat hem opviel. Deze nauwkeurige Martin maakt echter aan het einde van zijn verslag een zinswending, die voor ons niet zo belangrijk is, maar waaruit een lezer over 25 jaar een volkomen verkeerde konklusie zou kunnen trekken. Ik doel op de voorlaatste zin "de opgraving van de skeletten bij de Pauluskerk". Vertoond werden zeggende schrijven vier dia's van de allereerste opgraving van onze werkgroep archeologie, waarbij het ging om de fundamenten van de Pauluskerk op bepaalde punten te onderzoeken. Op één van deze dia's ziet men hoe wij op een skelet stuitten, dat dicht tegen de fundering begraven was, en dat we overigens voorzichtig en omslachtig hebben afgedekt om het vooral niet te verplaatsen bij het verdere blootleggen van de desbetreffende fundering. Wij weten allemaal hoe dit in zijn werk is gegaan, maar wat denkt een buitenstaander, die Martin's stukje leest? Ligt het niet voor de hand, dat deze zou denken: "He, ze hebben toen skeletten opgegraven, wat zouden ze daarmee gedaan hebben?". Misverstanden ontstaan snel, maar dat heeft absoluut niets te maken met onwil of kwade wil. Waarmee dan wel?

Ik dacht met een zekere nonchalance onzerzijds, omdat we onze artikeltjes in eerste instantie voor onze medeleden schrijven, die toch allemaal min of meer op de hoogte zijn van wat zich afspeelt. We realiseren ons daarbij niet, dat buitenstaanders (en dat zijn ook Baarnaars, die over 25 jaar onze verslagjes lezen) hele andere konklusies zouden kunnen trekken dan wij nu vermoeden. Misschien kunnen we hiermede rekening houden en ons van tijd tot tijd afvragen hoe onze artikeltjes op buitenstaanders overkomen. Ik vraag mij nu zelfs af, hoe mijn woorden op insiders overkomen, want ik kan uit de

grond van mijn hart verklaren, dat ik beslist niet de bedoeling heb kritiek uit te oefenen op wie dan ook, niet op het bestuur, niet op de redactie en andere medewerkers/sters/secretarissen/notulisten van werkgroepen of gewoon actieve leden. Waar gehakt wordt mogen spaanders vallen.

Toch lijkt het me goed ons eens te bezinnen op wat we doen; misschien kunnen we daar gezamenlijk eens over van gedachten wisselen.

Bep Grootendorst.

DE VUURSTEENKOERIER

=====

Mededelingen van de Archeologische Werkgroep

VERSLAG VAN DE VERGADERING

gehouden op 30 november 1976 ten huize van Bart Braat

1. Opening

Betty Overeem heette alle aanwezigen welkom, en wel speciaal dr. J.A. Bakker, archeoloog, die ons deze avond het een en ander wilde vertellen en laten zien van de tijd, waarin de hunebedbouwerd leefden. Ondanks het toch wel erg slechte weer was de opkomst redelijk.

2. Ingekomen stukken

- Verslag van de AWN - afdeling Naerdincklant.

Verder in dit blad vindt u daar een klein uittreksel van

- Bericht aangaande cursus paleografie - zie voorin dit blad

3. Bestuursmededelingen

Op 5 december as. zal een tocht gemaakt worden naar de Eem, en wel naar de plaats waar waarschijnlijk resten van het slot Grimmestein zich in de grond bevinden. Het doel is de weerstand in de grond op te meten. Niemand weet precies wat dat inhoudt, maar . . . . . het geheel zal onder leiding staan van Hans Fokkens, dus het zal allemaal wel in orde komen.

De heer Bakker vraagt zich af, of dit "werk" geen problemen zal geven voor de bevolking, aangezien we op zondag bezig zullen zijn. Er wordt geantwoord, dat er tenslotte niet gevraagd zal worden, er zal alleen gezocht worden naar een eventuele fundatie.

De heer Remery meldt zijn vermoeden, dat de fundering ligt onder of vlakbij de boerderij van Kuyer. De heer Bakker zegt, dat eigenlijk nooit bekend is geworden of Grimmestein wel een kasteel is geweest. Hij duidt ons voorts nog op het kasteel Drakenburg, dat vlakbij Groenestein gestaan heeft.

Betty Overeem heeft contact opgenomen met de Puem en het gem. gasbedrijf. Zij zullen haar berichten, wanneer zij ergens graafwerkzaamheden gaan verrichten. Zij waren zeer enthousiast en zullen ons zeker ten wille zijn. In ieder geval zal in het komende voorjaar de Berkenweg voor een groot stuk open komen te liggen. Bart Braat wordt gevraagd of de brief naar de intendant van paleis Soestdijk al uit is. Hier wordt aan gewerkt.

4. Lezing van de heer Bakker over de trechterbekerkuiluur

De heer Bakker is verbonden aan het Instituut voor Prae- en Protohistorie te Amsterdam.

De hunebedden dateren uit 3200 v.Chr. Aanvankelijk dacht men, dat ze van latere tijd waren, nl. uit 2500 v.Chr., maar door de C-14 methode kon men de oudheid beter en juistere bepalen. De grondsporen uit die tijd zijn helaas moeilijk te interpreteren.

Ons worden verscheidene dia's getoond van hunebedden: Havelte, Schimmer-Es, Bronneger, onderzocht door prof.v.Giffen reeds in 1918, Schoonoord, Papelose kerk.

De hunebedden zijn gebouwd in de zogenaamde trechterbekerkuiluur, zo genoemd n.a.v. de bekere, gevonden in en bij de hunebedden. De hunebedden, zoals men ze tegenwoordig aantreft, bevinden zich niet in hun oorspronkelijke staat; zij behoren nl. overdekt te zijn en zien er dan uit als grafheuvels, zoals wij die onlangs gezien hebben in onze omgeving.

Ook in Laren, op de heide, heeft een hunebed gestaan. Dit werd ontdekt, omdat schooljongens, tijdens een Indianenspel, enige scherven vonden, die duiden op de trechterbekerkuiluur. Deze kuiluur strekte zich uit over een groot deel van Europa. Vooral in Denemarken vindt men veel overeenkomst met de mensen uit onze gebieden. Waarschijnlijk is er in die tijd veel gereisd. Men heeft nl. in Nederland veel bijlen gevonden, afkomstig uit Denemarken. Men reisde over de zandgronden, die duidelijk te zien zijn op geologische kaarten. Deze wegen zijn overigens tot voor kort in gebruik gebleven. In Denemarken vindt men langs de secundaire wegen dan ook veel grafheuvels.

Na ons nog verteld te hebben over opgravingen, o.a. op de Veluwe, en over vondsten - vooral in het museum te Assen bevindt zich veel uit deze periode - liet de heer Bakker ons iets weten over de "behandeling" van de hunebedden.

Vooraf in de 11e eeuw kwam het nogal eens voor, dat men de stenen afkomstig van hunebedden, gebruikte voor het bouwen van kerken (o.a. de kerktoren in Emmen), aangezien men in die tijd nog geen bakstenen had. Ook werden veel stenen voor wegen gebruikt.

In het midden van de 17e eeuw echter konstateerde ds. Picardt, dominee in Drente, dat de aanwezigheid van hunebedden in deze provincie, het enige bijzondere was, wat Drente had, en dat men daar dus zuinig op moest zijn. Wie de hunebedden gebouwd hadden was nog duister. In die tijd dacht men nog, dat dit door reuzen gebeurd was. Het inzien van de historische waarde van de hunebedden heeft Drente ervoor behoed, dat ook hier, evenals in andere delen van ^Wederland, de stenen gebruikt werden; in de 18e eeuw weer voor de versteviging van dijken, nodig, aangezien in deze tijd de paalworm de houten beschotting van vele dijken had aangestast, en dit hout toen vervangen werd door stenen, en met name door stenen, afkomstig van hunebedden.

Sinds 1734 zijn de hunebedden in Drente officieel beschermd. Aan het einde van de vorige eeuw werd deze officiële bescherming helaas niet meer zo in acht genomen, aangezien men begonnen was met grondverkaveling. Wel vond men toen, dat de hunebedden dan maar eigendom van de staat moesten worden. Nu is er nog één hunebed in partikuliere handen.

In die tijd is men ook begonnen de hunebedden te "restaureren". Men dacht nl. dat de heuvels over de stenen door stuifzand waren ontstaan. Daarom legde men de stenen bloot.

Prof. Holwerda en daarna prof. v. Giffen zijn de eerste geweest, die zich een juist beeld gevormd hebben aangaande de hunebedden en hun bouwers. Eigenlijk wordt er nu nog steeds voortgebouwd op hun werk.

Het zoeken naar scherven in de hunebedden is nu niet meer zo belangrijk. Het liefste laat men dat, wat er nog is, in de grond liggen. In de toekomst zal men zeker over betere methodes beschikken om meer aan de weet te komen over deze periode. Men legt zich tegenwoordig meer toe op het vinden van nederzettingen.

Hierna werden er nog vele vragen afgevuurd op de heer Bakker en de meeste natuurlijk over onze direkte omgeving. Vooral een eventueel hunebed in de Lage Vuursche is voor ons een belangrijke zaak. Misschien kunnen we ons in de toekomst daarop werpen.

5. Rondvraag

Annie van Honstede: het museum te Enschede is bepaald niet zo slecht als in het laatst uitgekomen blad stond vermeld.

De heer Bakker raadt ons aan het museum in Assen te bezoeken, en hierna de Papelose kerk, de boerderij te Borger, waar zich een complete expositie van hunebedden bevindt.

De volgende vergadering zal plaatsvinden op 25 januari 1977, ten huize van Noortje Bijvanck, van Reenenlaan 10. Aanvang 20.00 uur.

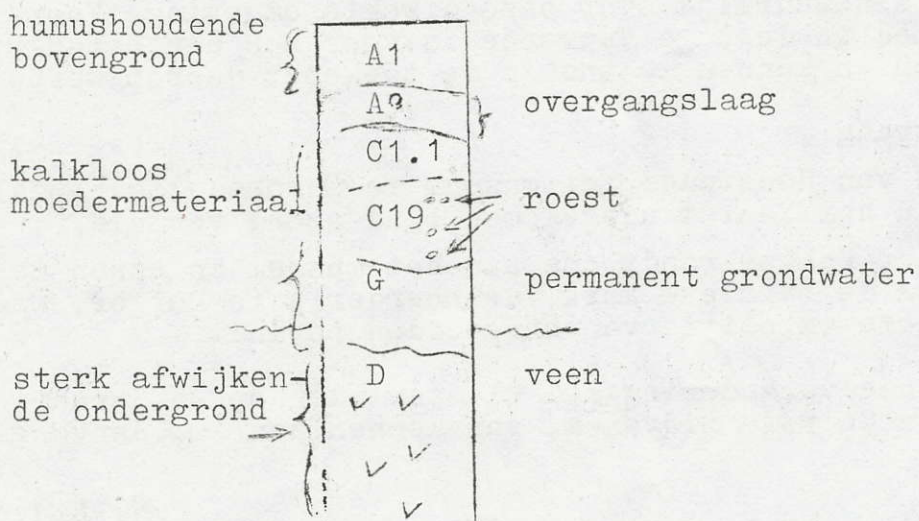
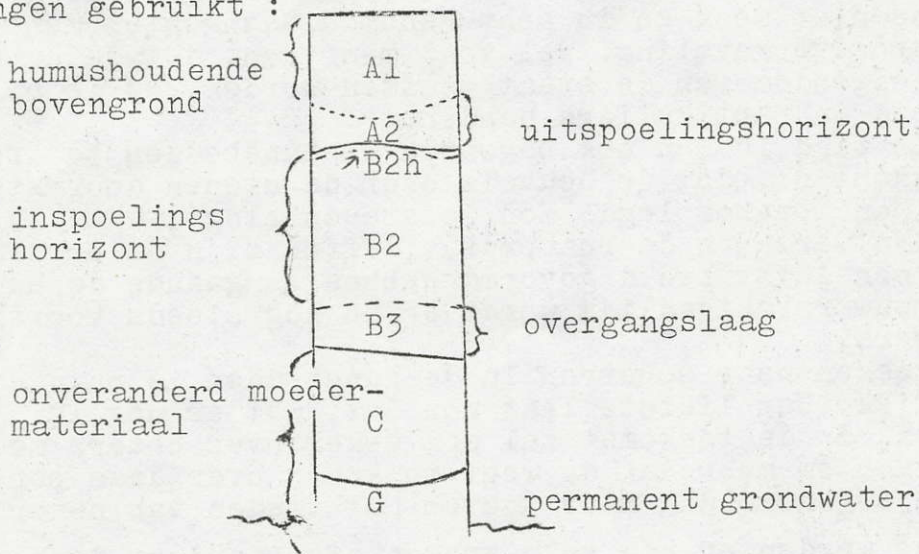
N. Bijvanck.

HORIZONTBENAMING

In het Handboek voor de Rundveehouderij vond ik onderstaande hand-
leiding voor de horizontbenaming, zoals die in de geologie wordt
toegepast.

De lagen, die men in een doorsnede van de bodem, het bodemprofiel,
kan waarnemen, en die zijn ontstaan door bodemvorming, worden hori-
zonten genoemd. Ze verschillen van elkaar door bv. hun gehalte aan
humus, ijzer, lutum (gronddeeltjes, kleiner dan $2 \mu = 0,002 \text{ mm}$),
kalk of doorkleur, structuur en consistentie. Om verschillende
gronden op uniforme wijze te beschrijven, geeft men min of meer
overeenkomstige bodemhorizonten met vaste letter- en cijferkombinaties
aan (zie figuur). Bij de profielbeschrijvingen worden de volgende
horizontbenamingen gebruikt :

Hoofdhorizont A

De bovenste lagen van ieder bodemprofiel, waarin verse organische stof wordt omgezet tot humus en waaruit eventueel gemakkelijk oplosbare bestanddelen kunnen spoelen.

Deze hoofdhorizont wordt onderverdeeld in :

- Ao : strooisellaag van onverteerde of weinig verteerde plantenresten
- A1 : bovenste, donker gekleurde horizont, met een relatief hoog gehalte organische stof, die geheel of gedeeltelijk biologisch is omgezet en intensief met minerale bestanddelen is gemengd.
- A2 : minerale laag, lichter van kleur en meestal ook lager in humus- of lutumgehalte dan de boven en onderliggende horizonten. De laag is door verticale (soms laterale) uitspoeling relatief het armste aan humus, kleimineralen en/of ijzer + aluminium.
- Ac : overgang van A naar C met evenveel A- als C kenmerken.

Hoofdhorizont B

Horizont, waarin door inspoeling materiaal is afgezet.

- B1 : overgang van A naar B met overwegend B kenmerken
- B2 : laag met maximale inspoeling
- B2h : B2, die in bijzonder sterke mate is verrijkt met amorfe humus
- B2t : B2 met sterke inspoeling van lutum
- B2ir: B2, die in bijzonder sterke mate is verrijkt met ijzer
- B3 : overgang van B naar C met overwegend B kenmerken.

Hoofdhorizont C

Niet of slechts weinig veranderd materiaal. In soorgelijk materiaal heeft de ontwikkeling van de bovenliggende horizont(en) plaatsgevonden.

- C1 : licht verweerd (o.a. ontalkt) moedermateriaal
- C2 : niet verweerd (o.a. kalkrijk) moedermateriaal

Hoofdhorizont D

Van het moedermateriaal afwijkende, niet of weinig door bodemvorming veranderde laag, bv. een veenlaag in een kleiprofiel.

Hoofdhorizont G

Meestal grijs of blauwgrijs van kleur; er komt geen roest voor.

Lettertoevoegingen

- ..p - bewerkte lagen, bv. een bouwvoor: Ap
- ..an - opgebracht dek, bv. Aan
- ..g - duidelijke roest en/of grijze vlekken, bv. A19, C29
- ..G - laag, gekenmerkt door grijze tot blauwgrijze kleuren, waarin nog enig roest voorkomt, bv. CG
- ..b - horizont van een "begraven" profiel: alleen gebruikt, waar twee bodemprofielen boven elkaar voorkomen.

..cn - accumulatie van ijzer- of ijzer-mangaan-concreties
...r - ondergrond van min fo meer vast gesteente, meestal krijt.

Behalve door bovenstaande toevoegingen kunnen de bodemhorizonten worden onderverdeeld door achtervoeging van doorlopende cijfers. Zo kan men bv. A1 horizont splitsen in A1.1, A1.2, A1.2.1., enz.

Gertjan de Roller.

LITERATUUR

"Archeologie in Nederland", het hoe en waarom van opgraven.
door L.P.Louwe Kooijmans. Avro - afd.in- en externe betrekkingen.

"Schepen met geld"
Agentschap Ned. Bank, te Utrecht.

EEN DAGJE NAAR WEESP

De zondag begon voor Geertjan en mij, amateurarcheologen, wel erg vroeg. We stonden om zes uur op en fietsten toen naar Hilversum. Hier werden we door de heer van Reede opgewacht en naar Weesp gebracht. De bedoeling was om in Weesp een gedeelte van de gracht te onderzoeken, aangezien deze gracht gedurende werkzaamheden aan de brug voor een paar dagen drooggelegd was. We kwamen om ongeveer kwart over zeven aan. Tot onze grote verbijstering stond daar de gehele werkgroep uit Blaricum op ons te wachten. We waren hierdoor zeer verheugd en gingen opgetogen aan de slag.

De vondsten hoefden niet in kaart te worden gebracht, dus deden we aan schatgraverij, waarover we in de laatste vergadering uitvoerig gesproken hebben.

De grootste vondst werd door Peter Bakker gedaan: hij vond nl. een muntje van drie pennies uit 1740. Natuurlijk is er meer gevonden, waaronder hele mooie voorwerpen.

De leider van de Weesperse groep, de heer van Reede - men mag ook wel Ben zeggen - zei tegen mij, dat er volgend jaar in Weesp een rioolafvoer wordt gegraven. Als het zover is, zal ik het u laten weten. Laten we dan eens met zoveel mogelijk mensen komen!

Johan ter Rele

A G E N D A

== == == == ==

Algemeen

Dinsdag 18 januari 1977: lezing door de heer Niermans; onderwerp :
"Een Düsseldorfse Kunstschilder uit de vorige eeuw en zijn omgeving"
Ter verduidelijking: de schilder is R.Jordan, leefde van 1810-1887.
De lezing van de heer Niermans (lid van onze Kring) wordt verfraaid
met dia's.
Plaats: het Cultureel Centrum de Speeldoos, Rembrandtlaan 35.
Aanvang: 20.00 uur.

Archeologische werkgroep

Zondag 9 januari 1977 : verkenning.
Doel : Grimmestein.
Verzamelen : 9.30 uur bij Betty Overeem, Van Speyklaan 34

Dinsdag 25 januari 1977: bijeenkomst bij Noortje Bijvanck, van
Reenenlaan 10. Aanvang 20.00 uur.
Noteer dit s.v.p.

Enige mededelingen, overgenomen uit het blad van de AWW, afd.
Naerdincklant :

In DE VAART te Hilversum zullen de volgende lezingen gehouden worden :

Donderdag 3 februari 1977 : dr. A. Birehorst zal een lezing houden
met als onderwerp : "Zwerftochten langs historische plaatsen".

Donderdag 3 maart 1977 : de heer E.S.Weiberg Wijvern zal een lezing
houden over de werkelijke achtergrond van de legende van Atlantis:
"Eindelijk de waarheid over Atlantis".

Verder delen zij nog mede, dat de opgraving van Ruijsdael de slotfase
nadert. In april a.s. beloven zij hierover een lezing te houden.

Tot slot

Op 12 januari a.s. zal in de Pieterskerk, Pieterskerkhof 5 te
Utrecht een lezing worden gehouden door de heer H.W.de Swart over
"Speleologie en Archeologie".
Aanvang : 20.00 uur.